

**Universiteit
Leiden**
The Netherlands

Waalkens: handelsreiziger in studenten

Hemels, D.; Steensma, H.

Citation

Hemels, D., & Steensma, H. (1990). Waalkens: handelsreiziger in studenten. *Bestuurskundige Berichten*, 5(1), 4-5. Retrieved from <http://hdl.handle.net/1887.1/item:3233303>

Version: Publisher's Version

License: [Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0 license](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Downloaded from: <http://hdl.handle.net/1887.1/item:3233303>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

WAALKENS: HANDELSREIZIGER IN STUDENTEN

Hij is (bijna) drie jaar de stagecoördinator van de studierichting bestuurskunde en is in woord en gebaar een opvallende verschijning op de vijfde verdieping van Gebouw 5. Gerard Waalkens(27) was nog student-assistent bij prof. Van Braam toen deze hem vroeg om het stagegebeuren op poten te zetten. Sindsdien doorkruist de (ex-)student J.B.W. stad en land om stageplaatsen 'te regelen' en is zijn onbereikbaarheid voor studenten fenomeenaal. Niettemin verraste de BB Waalkens met een bliksembezoek.

DANIELLE HEMELS EN
HANS STEENSMA

Waalkens: "Een half jaar voordat de eerste bestuurskunde student zou gaan afstuderen ben ik begonnen. Ik vond het een uitdaging om iets dat alleen nog op papier bestond - 'integratieproject' en stagecoördinator- vorm te geven". De vorm is inmiddels gevonden. Waalkens, sigaren rokend en gestoken in een Boss pak (?), noemt zichzelf 'een soort handelsreiziger in studenten'. Wat heeft hij in zijn koffer? "Op het gebied van het openbaar bestuur hebben wij (!) een van de beste studierichtingen die er op het moment zijn. De jongheid van de studie maakt dat wij veel actuele kennis in huis hebben en flexibel kunnen anticiperen op de vraag. Wij leveren een kwaliteitsprodukt in de vorm van 'eagere' studenten die graag met hun stage en hun scriptie willen presteren." Het schertst zijn verbazing dat "best wel vaak 'klussen' worden gedaan door studenten die op een 'verrekte' hoog niveau staan. Daarnaast signaleert Waalkens het probleem van de 'eigen'-concurrentie. Dat is het geval wanneer meerdere studenten azen op één stageplaats. De reden hiertoe is, aldus de stagecoördinator, de 'begeisterende' manier waarop sommige docenten een onderwerp belichten. <"Is MD soms het stokpaardje van Baltus?"> Een ander probleem is de onbekendheid bij de arbeidsmarkt met het 'produkt' bestuurskunde. Waalkens:"Bij de overheid weten ze wel wat bestuurskunde is. Daar zijn ze dagelijks met bestuurskunde bezig. In het bedrijfsleven blijf ik het verschil uitleggen

tussen bestuurs- en bedrijfskunde. Ik gebruik dan vaak de metafoor van het Frans versus het Duits. Beide hebben de overeenkomst Romaanse taal, maar zijn afzonderlijk héél verschillend. Probeer maar eens met je schoolfrans een kopje koffie te bestellen in Rome!"

Waalkens doet alleen zaken met studenten die weten wat ze willen. Met slechts een verlanglijstje gaat hij niet op zoek. Hij wil een min of meer uitgewerkte onderzoeksvraag. "Bestuurskunde is een goed produkt dat qua stage goed wordt opgepakt. Qua baan verkoop je niet alleen een produkt, maar ook mensen met hun eigenschappen. Dan gaat het om een concurrentieslag waarin de student zichzelf moet bewijzen. De kwaliteit van het produkt wordt niet zozeer bepaald door de studieresultaten, maar door de verkooptechniek." Waalkens preekt stichtend over de 'kick' die je als BSK-er moet hebben om bij de overheid te gaan werken. "Je moet niet willen werken voor de winst, maar voor de dienstbaarheid aan de samenleving. Wat dit aangaat koester ik donkerbruine vermoedens ten aanzien van spijtpotanten, studenten die uitgeloot zijn bij bedrijfskunde en nu bestuurskunde studeren." En tegen het argument dat de overheid zo slecht zou betalen: "Excusez un peu, ik heb geen klagen. Mijn kilometervergoeding is beter dan die in het bedrijfsleven!"

Zo maar tussendoor, zich bewust van de bijzondere positie die hij inneemt, zegt Waalkens: "Ik ben geen wetenschapper. Als ik zou moeten promoveren dan ga ik huilend naar huis."

Ondanks zijn acht jaar studie-ervaring is Waalkens ambivalent ten aanzien van een tweede stage in het curriculum bestuurskunde. Hij voelt er enerzijds niets voor om, net als in Twente, een 'jongerejaars-stage' in te voeren. Hij verdedigt de officiële lijn: één stage in het integratieproject. Zijn behoudendheid doet hem vrezen voor 'éénrichtingsverkeer'. Een jongerejaars zou een organisatie niets te bieden hebben en (dus) niet interessant zijn voor die organisatie. Anderzijds verhaalt Waalkens enthousiast over de 'snuffel-stage',

die hij tijdens zijn studie heeft gelopen bij de Technische Dienst van de gemeente Eindhoven. Deze officieuze ervaring werd nota bene de basis voor zijn eind-scriptie. Tot zover de stage.

Waalkens is twee jaar zakelijk redacteur en fotograaf geweest van de BB van Rechten, 'Trias'. Vanuit die ervaring draagt hij de BB een warm hart toe en levert hij opbouwende kritiek. "Maak jullie blad meer herkenbaar door vaste onderwerpen op te nemen. Het wordt toch gelezen! Wat er staat komt toch over!" (OK, mw Gevers is de volgende in de galerij-red.)

Tot besluit geeft Waalkens een statement ter overdenking: "Wat nog ontbreekt en wat ik graag zou zien is het volgende. Een jurist presenteert zich als jurist. Een bestuurskundige echter komt er nooit openlijk voor uit: ik ben bestuurskundige. Wij zijn te weinig trots op wat wij zijn. Dat vind ik jammer. Wij hebben een verrekte mooi produkt."

Gerard Waalkens

STAGEBERICHTEN

Jacco Post studeert sinds 1985 bestuurskunde aan de Universiteit Twente. In het begin van zijn derde jaar werd zijn belangstelling gewekt om bij een politieke partij stage te lopen.

KARIN DE JONGE

Stages bij politieke partijen in Den Haag genieten een constante populariteit, alleen bij D66 was er vijf jaar geen stagiaire meer geweest. Dit hoorde hij op een ouderdag (voorlichtingsdag voor ouders van eerstejaars) van stagecoördinator Wijchers.

De meeste politieke partijen vereisen een lidmaatschap van hun stagiaires en enige affiniteit met de partijideologie. D66 springt daar losjes mee om. Jacco was lid van de partij, maar niet actief.

Een jaar voor de aanvang van de stage, tijdens de reguliere bijeenkomst voor aankomende stagiaires, kreeg het voornemen meer gestalte. Er werd contact gelegd met Bert Bakker, een ex-bestuurskundige uit Twente, die na zijn stage bij D66 als beleidsmedewerker een baan had gekregen. Mede door deze kruiswagen ondervond Jacco geen moeilijkheden om de stageplaats te krijgen.

Het kennismakingsgesprek vond plaats in januari '89 plaats met Bert Bakker en kamerlid Louise Groenman. Daar werd besloten dat Groenman Jacco's stagebegeleidster zou worden en dat zijn opdracht in de sociaal-economische sfeer zou komen te liggen. Tijdens een tweede ontmoeting werd de probleemstelling geformuleerd: hoe zou de langdurige werkloosheid in de jaren '90 in de visie van D66 kunnen worden opgelost. Opmerkelijk is dat dit bijna los wordt gedaan van de begeleidende docent aan de universiteit. In Leiden wordt nauwer samengewerkt met de docent, terwijl dat in Twente meer bij de afstudeeropdracht gebeurt. Deze laatste scriptie heeft een theoretischer karakter dan het stageverslag. De Leidse bestuurskunde opleiding heeft deze twee opdrachten samengenomen.